

רחל מרחלת על כל העולם

איך אולף הנמר?

44 שנותיו. אבל בנושא ה"פירוד לניסיון" שלו מאשתו הנודעת, שותק גפן כמו דג. אנחנו לא מתגרשים ואין לנו בינתיים שום כוונה להתגרש. צריך לקבל את ה"פירוד-לניסיון שלנו בדיוק כפי שהוא — לראות איך זה לחיות בנפרד", זאת הוא היה מוכן לומר. "לא הענקתי ראינות בנושא זה לעיתונות הבריטית, ואין לי שום כוונה לדבר על זה בישראל".

אבל מסתבר שהצהרה אחרונה זו של אינה היא הדיוק. רק לפני שבועיים זכה מנחם גפן לעמוד שלם בעתון הלינדוני הנפוץ דיילי טיימ. במסגרת המדור "הגבר שהייתי רוצה לדעת עליו יותר מכל" כתבת המוסף הנשי של הדיילי טיימ, ויקי

שבועות מיספר אחרי פרידתו משחקנית הקולנוע והטלוויזיה הנודעת דיאנה ריג, הגיע הצייר הישראלי מנחם גפן לביקור מולדת קצר בארץ, לאגור מעט כוח לפני שהוא יוצא להינפש, בחברת ידידים, בחוף איזמרלדה שבסרדיניה. למי שלא ידע את

לא זה המקום לחזור ולספר על מוצאיה תיה של עדית בשנים האחרונות, כיוון שכולנו עקבנו אחריהם בנאמנות, אבל ראשי-פרקים לא יזיקו.

אז עדית, שהיתה בעבר הרחוק נשואה ומבורגנת, התבהמה (נעשתה בהזמית, כלומר, מר, ולא מה שאתם חושבים) אחרי גירושיה, התיידדה טוב-טוב עם האנגלי פטיב גילסטרון, שהיה אחרי-כך חבר שלה במשך כמה שנים ארוכות טובות ומלאות סערה.

אחרי שהם פתחו יחד עסק אחד, וסגרו אותו, הם נפרדו, ואז סיפרתי לכם על החבר החדש שלה דאן, צדוק. אני זוכרת גם הסיפורי שהולכת שם ביניהם אהבה לא-נורמלית, מטורפת ומה-לא-כמו-הי סופרלטיבים שאני אוהבת להדביק מדדי פעם לאהבות גדולות ששימען מתגנב ל-אוני.

אבל כימעט בכל פעם אני מתבדה מחדש. בעצם, לא שאני מתבדה, אלא שלבני-אדם יש תכונה לעשות דווקא את הבלתי-צפוי ואת הבלתי-מתוכנן, וכך קרה גם כאן, לבני הוג המאוהבים.

הבלתי-צפוי הפעם היה, כאמור, שהאהבה הנ"ל בין עדית לבין צדוק כנראה לא החזיקה הרבה זמן, ועדית מצאה אותה בדמות חדשה.

זו הפעם האיש הוא דני סנדרסון, איש להקת כוורת, אותו פגשה עדית זמן קצר אחרי שחזרה מבילוי האושר הקצר שלה באירופה, עם צדוק.

אז דני, כמו שאומרים, הוא קצת קטן על עדית בשנים, וגם קצת קצר עליה בגובה, אבל אתם הרי יודעים — האהבה היא עיוורת.

לא עברו אלא איזה ארבעה חודשים מאז הפעם האחרונה שסיפרתי לכם על עדית קימחי ועל הרומן החדש (אז) שלה עם צדוק קראום, וכבר יש לי בשורה חדשה.

עדית קימחי קטן וקצר

מנחם גפן ודיאנה ריג האמנות היא הדבר החשוב ביותר

מקנזי, השתוקקה כלי-כך לדעת יותר על בעלה של דיאנה ריג, עד שתסריטה את עצמה אל דירת-הרווקים שלו, פנטהאון באיזור לונדוני מכובד.

אז בואו נראה מה הצליחה הגברת מקנזי לגלות על מנחם גפן, שאנחנו לא ידענו. קודם כל היא התפעלה מהצורה שבה הוביל אותה במבוכ הרתיסים העתיקים הממלאים את דירתו. "הוא ג'נטלמן מושלם", למ, "קבעה, "האם זהו הנמר שאולף על-ידי דיאנה ריג?"

אחרי-כך גילתה הגברת מקנזי שהסטודיו של גפן אינו מואר בנרות, אלא דווקא במנורות חשמל. אבל האור היחיד שאני צריך זה האור הפנימי שלי, סוף הציטוט. כתבת הדיילי טיימ הופתעה גם לגלות עד כמה נקיה דירתו של גפן, הוא הגיב על הפתעתה במילים-כדורבנות אלו: "למה את מצפה — ששנים התייגה נקיות וגברים יהיו מלכלכים?"

עוד הצליחה הגברת לגלות, איזה סוג נשים אוהב גפן: "אני אוהב נשים עם חוש הומור, יותר מכל אני אוהב את אלה בעלות האירוניה העצמית. זה מעיד על אינטליגנציה ובגרות. אני לא מעריך רק נשים יפות — אני מוקסם, למשל, מדמותה של המלכה אליזבת הראשונה. באשר לפרשת נישואיו ופרידתו מדיאנה ריג, היה מנחם גפן מוכן להודיע לעם הבריטי הנבוך: "אינני יכול לנבא מה יקרה איתנו. אני רק רוצה שכל אחד מאיתנו יהיה מאושר. אינני מדוכא בגלל הפירוד. אין לי אשליה לגבי נשים.

נשים הן ההשראה שלי. באמצעותן אני מסוגל לבטא את היחסים שלי עם הצבע והצורה. יכול להיות שאני רואה את הנשים בדמותה של חווה הגניציחית — אָס-כליחי. לכן אני משתמש בנשים, כפי שהצייר סיואן השתמש בתפוחים". לקראת סוף הראיון היה מנחם גפן מוכן גם לוודאי אישי קצר: "האמנות היא הדבר החשוב ביותר לגבי, אמר. "קשה לאשה לחיות עם זה", אמרה המראיינת.

ואז הבינה סוף-סוף הגברת מקנזי מדוע עזבה דיאנה ריג את גפן. אנחנו לא-כלי-כך.

זה, עד עכשיו, או זהו המקום שחוגי-הנסילון הבינלאומי קבע אותו השנה כמקום-הנופש שבאופנה. אפשר היה לחשוב שייסורי הפרידה מ-דיאנה ריג יהיו חרותים על פניו של מנחם גפן. איפה? הוא נראה כמו חדש, למרות

דרושה יועצת לענייני נישואין

את העניין על בשרה, ומוכנה לתורם מניסיונה?

תאמינו לי, אף אחד לא מצטער יותר ממני כשאני מוצאת את עצמי נאלצת להביא לכן, כימעט כל שבוע, בשורת-איוב חדשה. בעצם, לא ברור אם איוב היה מעניק את שמו לסיפור הבא, אבל לגבי מי שעדיין קיוותה והתפללה החדשות הטרויות הן באמת מרות.

עוד אחד מהרווקים המבוקשים ביותר בתל-אביב והסביבה עומד לאבד את רווקותו, ובשעה טובה דווקא.

נכון, אומנם, שיש לו חברה קבועה, דיילת יפהפייה, כבר תישעה חודשים תמימים, ונכון גם שהם מאותבים עד מעל לראש. אבל בכל-זאת עוד היו כאלו שעדיין קיוו לצוד את עינו, לפני שיקום ויעשה את המעשה.

למי שעדיין לא תפסה למי אני מת-כוונת, הרי רמז דק. הזמר ג'ובי שושן הגיע לידי החלטה סופית. הוא, וחבר רתו מירי עינבר, זאת ששברה בזמנו את הרגל והוא טיפל בה וכל הסיפור ההוא — הולכים להתחתן.

התאריך עדיין לא נקבע סופית, כיוון ששניהם אנשים עסוקים בעיסוקים שונים, והדבר צריך להיקבע לפי לוח-ההופעות של ג'ובי ולפי לוח-ההופעות של מירי. אבל רק ימצאו יום פנוי משותף אחד — ואז זה יקרה. וכשה יקרה, אספר לכם על כל מי שהיה שם ואיך היה ובכלל, כי הזמינו אותי, וזה יפה מאד מצידם.

אבל בינתיים יש בעייה. ג'ובי, שאצלו זוהי חווייה חדשה לגמרי, מתלבט. וכדי לצאת מההתלבטויות האלה הוא זקוק ליועצת לענייני-נישואין. אחת כזאת שתדריך אותו איך לבקש את ידה של מירי מההורים, איך הולכים לרבנות, באיזה אולם כדאי לערוך את החתונה ודברים כאלה.

אולי יש בכך מתנדבת שעברה כבר

אגדה מוסיקלית

את האגדה הבאה שמעתי בחוגים מוסיקליים. מכיוון שנענה לליבי, אני מספרת אותה גם לכם:

היה חיתה נבל — — — (כן, אני יודעת שנבל זה זכר, ולא נקבה. אבל זוהי אגדה, לא?)

אז עוד פעם:

היה חיתה נבל. נבל נחמדה ועדינה כמו צלילי מיתריה. היא השקיפה סביבה, הסתכלה בכל כלי התזמורת, וכלי אחד פגע בליבה העדין כמו ברק. זאת חיתה אהבה מצליל ראשון.

במי התאהבה הנבל העדינה, הרגישה, השברירית? כמובן — ככה זה בחיים — בכלי הכי חזק, הכי גברי, היא אהבה את החוצצרה. והחוצצרה החזירה לה אהבה.

אז הנבל והחוצצרה התחתנו, וחיו באושר מאז ועד — — —

עד שהנבל התעוררה יום אחד וגילתה שבעצם החוצצרה אינה מתאימה כלי-כך לנבל. הנבל היא עדינה, והחוצצרה היא גסה. זו לוחשת, וזה צועק. בקיצור, זה לא זה.

ומהו כן זה? מה מתאימה לנבל רגשנית ועדינה? כמובן, החליל.

וכך התפתחו יחסי אהבה עזים בין הנבל והחליל, והם יכלו לחיות באושר מאז ועד היום, אילולא — — —

אילולא הרגישה פתאום הנבל שגם זה לא זה. ליבה העדין נשאר חסרי מנוחה. היא חשה שחסר לה משהו.

נדדה הנבל, יחד עם שאר הכלים, אל מעבר לתרים ולימים. והנה, יום אחד, פגשה הנבל בכלי ששבה את ליבה.

זה לא היה כלי שהשמיע צלילים, אלא הכלי שפיקד על כל הצלילים. שרביט המנצה, בכבודו ובעצמו. הנבל והשרביט התאהבו, ושמעו בליבותיהם את כל צלילי האהבה שבעולם.

אז זהו סוף הסיפור, לפי שעה. הנבל והשרביט אוהבים זה את זה. ואולי, מי יודע, יהיה זה גם סוף האגדה, והשניים יחיו באושר מעתה ועד עולם.